

İktidar ve medyası: İftira kumpanyası

Üç gelişme veya haber bugünkü "seçim ekonomisi" üzerine kurguladığım yazımı değiştirmeme yol açtı: (i) Kabataş iftirasına ilişkin eskiden Star'da politika editörü olan bir gazetecinin, köşeyazarı Elif Çakır'ın sözde mağdurenin ağzından düzmece bir suçlama röportajı yazdığını bildiğini itiraf etmesi; (ii) Dolmabahçe Bezm-i Alem Camii davasında TCK'da karşılığı olmayan ağır cezaların verilmiş olması; ve (iii) Ankara katliamını gerçekleştiren IŞİD'in sorumluluğunu (ve dolayısıyla kendi sorumluluğunu) "kokteyl örgüt" maskaralığıyla bulandırmaya ve hafifletmeye çalışan iktidarın uyguladığı karartma taktikleri.

Burada esas olarak birinci konuyu açacağız; ama ikinci konunun birinciyle doğrudan ilgili olduğunu da unutmadan. Şimdilik şu ilişkiyi kuralım: Polisten kaçarken camiye sığınanlara, ayakkabı ile kutsal yere girip kirlettikleri gerekçesiyle kanunsuz ceza veren yargıçlar ülkesinde, evine polisleri ayakkabı ile sokmak istemeyen Dilek Doğan'ın polis kurşunuyla katledilmesi nasıl bir bütünlük oluşturuyor? Bütünlüğü sağlayan, haklılığından sual olunamayan faşizmin yerleşme süreci olmasın sakın?

Şimdi birinci konuya geelim ve iktidar ile kriminal medyasının Kabataş komplosuna neden ihtiyaç duyduğuna bakalım.

Uygulanan tüm polis şiddetine rağmen Gezi direnişini bastıramamanın paniği içinde, 13 Haziran 2013'te Kabataş komplosu her ayrıntısı yalanla örülerek inşa edilmişti. Bu komplo ile Dolmabahçe Camii yalanları bir bütünün parçalarıydı: Gezi karşıtı bir toplumsal atmosfer yaratarak Gezi direnişini itibarsızlaştırmak; bir halk hareketine dönüşen Gezi tepkileri karşısında akli karışan kendi kitlesini konsolide etmek; mümkünse direnişçilerin karşısına gerici bir ayaklanmayı çıkartmak. Tıpkı, 6-7 Eylül 1955 tertibinde olduğu gibi... Ama Kabataş kışkırtması fanatik dinci kesimleri sokağa dökmedi. Çünkü, birincisi, 6-7 Eylül'de hedefe konulan düşman, toplumsal tepki verme gücü olmayan azınlıklardı; oysa şimdi milyonlarla ifade edilen bir kitleselliğe ulaşan ve kendiliğinden örgütlülüğü şaşırtıcı düzeylere ulaşan halk kitleleri vardı. İkincisi, Kabataş ve Dolmabahçe senaryoları çok acemice idi ve iletişimin modern zamanlarında inandırıcılıktan yoksundu.

Buna rağmen herşey denendi: Porno seviyesindeki fantezilere dayalı bir komplo senaryosunu iktidarın "koskoca" başbakanı sahiplenmekte duraksamadı; İstanbul Emniyetinin hiçbir kanıt sunamamasına rağmen, Goebels tarzı (tekrar ve ısrara dayalı) propaganda yöntemiyle kendi yandaşlarını ikna ve kriminal medyasını seferber etme gücünü kullandı.

İktidarın medya tayfası da onu izlemekte hiç duraksamadı, halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmenin vahim olabilecek sonuçlarını hiç sorun etmedi. Kimler yoktu ki aralarında? İlk tetikçiler olarak iktidar medyasından **Elif Çakır** ve **Abdülkadir Selvi** vardı; ama anlatılan fantezilere balıklama atlayanlar arasında merkez medyadan

İsmet Berkan, Balçıçek İter, Aslı Aydıntaşbaş

gibiler yanında "solculuğu" kimselere bırakmayan

Ufuk Uras

da bulunuyordu. Komplonun iyice ortaya çıktığı 13 Şubat 2014 sonrasında kendi itibar kırıntılarını kurtarmaya çalışanlar vardı, ama bu tertibe bilerek-bilmeyerek alet olanların çoğunluğu özür dilemek bir yana karşı saldırıya geçmeyi tercih ettiler.

Şubat 2014'te açığa çıkmış olan komplonun Şubat 2015'te yeni delil ve tanıklıklarla daha da ayrıntılandırılması ve bizim de bunlar hakkında suç duyurusunda bulunmamız üzerine, suçüstü yakalanma telaşına kapılan dinci/havuzcu medyanın 13 köşeyazarı (bu defa Elif Çakır hariç!) 5 Mart 2015'te "Diliniz kaba, vicdanınız taş" ortak başlıklı köşe yazıları yazarak savunmacı yönü ağır basan çaresiz bir yeni saldırıya giriştiler.

Bu iftira çetesine karşı Cumhuriyet Başsavcılığına iki kez suç duyurusunda bulunduk. Olayın düzmece olduğunun belgelendiği 13 Şubat 2014 tarihli Kanal D yayınının ertesi günü, 14 Şubat 2014 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na Başbakan RTE, iftiranın ilk kaynağı sözde mağdure Zehra Develioğlu ve iftiranın sistematik yayıcıları gazeteci Abdülkadir Selvi ve Elif Çakır hakkında suç duyurusunda bulunduk.

5 Mart 2014 tarihinde Başsavcılıktan iletilen tebligatta, Erdoğan için dokunulmazlık gerekçesiye takipsizlik verilirken, Zehra Develioğlu, Abdülkadir Selvi ve Elif Çakır hakkında gereği yapılmak üzere soruşturma bürosunun görevlendirildiği, dosyada hiçbir delil yetersizliği olmadığı bildirildi.

Aradan bir yıl geçtikten sonra Şubat 2015'te dosyanın akıbeti sorulduğunda, bu dönemde hiçbir işlem yapılmadığını öğrendikten (hatta sümenaltı edilmiş olan dosya ancak bir günlük aramayla bulunduktan) sonra, **27 Şubat 2015** tarihinde suç duyurusunu yineledik. Ancak aylar sonra bu kişiler hakkında da takipsizlik kararı verildiği bize tebliğ edildi.

Kabataş örnek olayında, "iftira", "suç uydurma" ve "halkı kin ve düşmanlığa tahrik" suçları **örgütlü ve sistematik** olarak işlenmiştir. Bu suçlardan ötürü siyasilerin Yüce Divanda, yordakçıların ağır ceza mahkemelerinde yargılanacakları günlerin uzak olmadığını düşünüyoruz. Bunun için AKP'ye bir daha Meclis çoğunluğunu vermemek öncelikli şarttır.

Bir de güncel bir sonuç çıkaralım: Kabataş komplosuyla, Bezm-i Alem yalanlarıyla iç savaş kışkırtıcılığı yapanların, iktidar çoğunluğunu gene elden kaçırabilecekleri 1 Kasım seçimlerine hile karıştırmayı göze almayacaklarını kim iddia edebilir? O halde, oylarımıza sahip çıkmak da öncelikli görevdir.

(Aşağıda, tarihe not düşmek ve kısa bir rehber oluşturmak üzere olayların kronolojik bir dizinini sunuyoruz).

BİR KOMPLONUN SEYİR DEFTERİ

2 Haziran 2013: RTE'nin, "Yüzde 50'yi evlerinde zor tutuyorum" beyanı.

5 Haziran 2013: Başbakan yurtdışındayken, Gül ve Arınç'tan yatıştırıcı sözler.

6 Haziran 2013: Yurda dönüşte, RTE'den Gezicilere inanılmaz suçlamalar.

11 Haziran 2013: AKP Grup toplantısında Kabataş iddiasının ilk kez RTE tarafından dillendirilmesi: "Çok önemli bir yakınımın gelinini yerlerde sürüklediler..."

12 Haziran 2013: Yeni Şafak Ankara temsilcisi **Abdülkadir Selvi**'nin, "Başbakan'ın sözünü ettiği gelin" başlığı altında "olayı" aktarıp, "Gazeteci arkadaşım Elif Çakır kendisiyle konuştu" diyerek Star Gazetesi'ne ve Çakır'a pas atması.

13 Haziran 2013: Star Gazetesi'nin, "Başörtüsü nedeniyle Gezi protestocularının saldırısına uğrayan genç kadın yaşadığı korku dolu anları Elif Çakır'a anlattı" üst başlığı altında sürmanşetten "KADINLAR KÜFREDİYOR ERKEKLER VURUYORDU" haberi.

13 Haziran-7 Temmuz 2013: Yandaş medyada bu düzmece olayın dolu dizgin sömürülmesi. Merkez medyada daha temkinli bir tutum. Eleştirel/bağımsız medyada ise bu mizansenin derhal teşhis eden değerlendirmeler.

16 Haziran 2013: Kurgu olaya ilişkin hiçbir kanıtın ortaya çıkmaması ve eleştirilerin artması üzerine **Elif Çakır**'ın köşe yazısında: "Sanırsınız bu ülkede, bu toplumda başörtüsünden ölesiye nefret edenler yok..." diyerek 'kadın hakları savunucularını' bu olayda seslerini yükseltmemekle suçlaması.

5 Temmuz 2013: **Elif Çakır**'ın, "Mobese Mobese diye feveran edenleri ne benim ne de Zehra'nın ikna etmek gibi bir zorunluluğumuz yok" ve "Sakın masum Gezi maskesi altına gizlediğiniz, elinizde patlayan darbe kalkışmanızı Zehra üzerinden temize çekmeye çalışmayasınız!" ifadeleriyle kurguyu dolaylı olarak itiraf etmesi; Zehra Develioğlu'nun basınla görüşme ve açıklama programını kendisinin düzenlediğini kabul etmesi.

7 Temmuz 2013: Kurgulanan olayın inandırıcılığını arttırmak üzere, o sırada medya bağlantısı kopuk olan "karşı mahalleden" **Balçiçek İlter**'e Zehra Develioğlu ile görüşme ayarlanması ve bunun Star Gazetesi'nde sürmanşetten "Sahi biz ne zaman böyle olduk" başlığıyla verilmesi.

13 Şubat 2014: Kanal D'nin gazetecilik olayı: Akşam anahaber bülteninde "O gün Kabataş'ta neler yaşandı?", "İşte Gezi olaylarında saldırıya uğradığı iddia edilen başörtülü kadın" flaşları ile olaya ilişkin görüntüleri yayınlanması ve iftiranın çökmesi.

14 Şubat 2014: Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına RTE, Zehra Develioğlu, Elif Çakır ve Abdülkadir Selvi hakkında suç duyurusunda bulunmam.

5 Mart 2014: Bu tarihte Başsavcılıktan gelen tebligatla "RTE dışındaki sanıklar yönünden gereği yapılmak üzere soruşturma bürosunun görevlendirilmesi".

27 Şubat 2015: Yaptığımız suç duyurusu hakkında bir yıldır hiçbir işlem yapılmadığını öğrenmemiz üzerine bu suç duyurusunu yineleyerek TBMM'de düzenlediğimiz bir basın toplantısıyla kamuoyuna duyurulması. Aynı gün Elif Çakır'ın avukatı **Fidel Okan** 'ın "Ortada büyük bir kandırmaca vardı" itirafının gazetelerde de yayımlanması.

5 Mart 2015: Dinci/iktidarcı medyanın 13 köşecisinin "Diliniz kaba, vicdanınız taş" ortak başlıklı yazılar yazması.

9 Mart 2015: Cumhuriyet Gazetesi'nin gazetecilik olayı: "Kabataş olaylarıyla ilgili polis raporu ortaya çıktı", "Üstü çıplak ya da saldıran kimse yok amirim", "2560 saatlik kayıt incelendi, esnaf sorgulandı, yurttaşlar suçlu muamelesi gördü, 161 kişi incelemeye alındı ama tacize dair kanıt bulunamadı".

11 Mart 2015: Sabah Gazetesi'nin, montaj olduğu belirgin olan bir fotoğraf eşliğinde "Kabataş saldırısı 52 saniyede oldu"; "Karartılmak istenen gerçeği

açıklıyoruz" manşetlerini kullanarak suç uydurma ve iftira suçunu işlemeye devam etmesi.

18 Mart 2015: Zehra Develioğlu'nun, daha önce de temelsiz şikayetlere dayanan bazı vukuatları olduğunun **Cumhuriyet Gazetesi**'nce manşetten haberleştirilmesi.

25 Ekim 2015: 2013'te Star'ın politika editörü Murat Seçkin'in, Elif Çakır'ın "mağdure" ile röportajının hayali olduğunu bildiğini Taraf'ta itiraf etmesi.

<https://haber.sol.org.tr/yazarlar/oguz-oyan/iktidar-ve-medyasi-iftira-kumpanyasi-134064>